

**Marianela / Маріанела
(español)**

КУПИТИ

Про книгу

Бідна дівчина Нела, непомітна для світу, стає провідницею для сліпого юнака Пабло, який «бачить» її серцем і уявою — такою, якою хоче бачити. Їхній світ починає змінюватися, коли з'являється можливість повернути Пабло зір. Разом із надією на диво приходить і загроза: чи витримає їхнє почуття зіткнення з реальністю? Адже Нела — не та, якою її уявляє Пабло. Поки навколишні вирішують його долю, сама Нела опиняється перед болісним вибором — залишитися поруч і бути викритою чи зникнути, зберігши ілюзію, яка була для них обох єдиним світлом.

ÍNDICE

I. PERDIDO	8
II. GUIADO	18
III. UN DIÁLOGO QUE SERVIRÁ DE EXPOSICIÓN	34
IV. LA FAMILIA DE PIEDRA.....	48
V. TRABAJO. PAISAJE. FIGURA.....	64
VI. TONTERÍAS	76
VII. MÁS TONTERÍAS.....	88
VIII. PROSIGUEN LAS TONTERÍAS	102
IX. LOS GOLFINES.....	118
X. HISTORIA DE DOS HIJOS DEL PUEBLO	138
XI. EL PATRIARCA DE ALDEACORBA	146
XII. EL DOCTOR CELIPÍN.....	160
XIII. ENTRE DOS CESTAS.....	168
XIV. DE CÓMO LA VIRGEN MARÍA SE APARECIÓ A LA NELA	176
XV. LOS TRES	190
XVI. LA PROMESA.....	200
XVII. FUGITIVA Y MEDITABUNDA.....	208
XVIII. LA NELA SE DECIDE A PARTIR.....	222
XIX. DOMESTICACIÓN.....	232
XX. EL NUEVO MUNDO.....	254
XXI. LOS OJOS MATAN.....	268
XXII. ADIÓS.....	296
NOTAS.....	302

ЗМІСТ

I. ЗАГУБЛЕНИЙ	9
II. КЕРОВАНИЙ.....	19
III. ДІАЛОГ ДЛЯ ПОЯСНЕННЯ	35
IV. КАМ'ЯНА РОДИНА	49
V. РОБОТА. ПЕЙЗАЖ. ФІГУРА	65
VI. НІСЕНІТНИЦІ.....	77
VII. ЩЕ БІЛЬШЕ НІСЕНІТНИЦЬ	89
VIII. НІСЕНІТНИЦІ ТРИВАЮТЬ.....	103
IX. ГОЛЬФІНИ.....	119
X. ІСТОРІЯ ДВОХ ЛЮДЕЙ ІЗ НАРОДУ	139
XI. ПАТРІАРХ АЛЬДЕАКОРБИ	147
XII. ДОКТОР СЕЛІПІН	161
XIII. МІЖ ДВОМА КОШИКАМИ	169
XIV. ПРО ТЕ, ЯК ДІВА МАРІЯ ЯВИЛАСЯ НЕЛІ	177
XV. ТРОЄ.....	191
XVI. ОБІЦЯНКА	201
XVII. ВТІКАЧКА Й ЗАДУМЛИВА.....	209
XVIII. НЕЛА ВИРІШУЄ ПІТИ	223
XIX. ПІДКОРЕННЯ.....	233
XX. НОВИЙ СВІТ	255
XXI. ОЧІ, ЩО ВБИВАЮТЬ	269
XXII. ПРОЩАВАЙ.....	297
НОТАТКИ	303

I. PERDIDO

Se puso el sol. Tras el breve crepúsculo vino tranquila y oscura la noche, en cuyo negro seno murieron poco a poco los últimos rumores de la tierra soñolienta, y el viajero siguió adelante en su camino, apresurando su paso a medida que avanzaba la noche. Iba por angosta vereda, de esas que sobre el césped traza el constante pisar de hombres y brutos, y subía sin cansancio por un cerro en cuyas vertientes se alzaban pintorescos grupos de guinderos, hayas y robles. (Ya se ve que estamos en el Norte de España.)

Era un hombre de mediana edad, de complexión recia, buena talla, ancho de espaldas, resuelto de ademanes, firme de andadura, basto de facciones, de mirar osado y vivo, ligero a pesar de su regular obesidad, y (dígase de una vez aunque sea prematuro) excelente persona por doquiera que se le mirara. Vestía el traje propio de los señores acomodados que viajan en verano, con el redondo sombrero, que debe a su fealdad el nombre de hongo, gemelos de campo pendientes de una correa, y grueso bastón que, entre paso y paso, le servía para apalea las zarzas cuando extendían sus ramas llenas de afiladas uñas para atraparle la ropa.

Detúvose, y mirando a todo el círculo del horizonte, parecía impaciente y desasosegado. Sin duda no tenía gran confianza en la exactitud de su itinerario y aguardaba el paso de algún aldeano que le diese buenos informes topográficos para llegar pronto y derechamente a su destino.

— No puedo equivocarme — murmuró —. Me dijeron que atravesara el río por la pasadera... así lo hice. Después que marchara adelante, siempre adelante. En efecto, allá, detrás de mí queda esa apreciable villa, a quien yo llamaría Villafangosa por el buen surtido de lodos que hay en sus calles y caminos.... De modo que por aquí, adelante, siempre adelante (me gusta esta frase, y si yo tuviera escudo no le pondría otra divisa) he de llegar a las famosas minas de Socartes.

Después de andar largo trecho, añadió:

— Me he perdido, no hay duda de que me he perdido.... Aquí tienes, Teodoro Golfín, el resultado de tu adelante, siempre adelante. Estos palurdos no conocen el valor de las palabras. O han querido burlarse de ti, o ellos mismos ignoran dónde están las minas de Socartes. Un gran establecimiento minero ha de anunciarse con edificios, chimeneas,

І. ЗАГУБЛЕНИЙ

Зайшло сонце. Після коротких сутінків настала спокійна й темна ніч, у чорному лоні якої поволі вмерли останні звуки сонної землі, і мандрівник рушив далі своєю дорогою, прискорюючи крок у міру того, як ніч насувалася. Він ішов вузькою стежкою, з тих, що на траві прокладають постійні кроки людей і худоби, і без утоми піднімався на пагорб, на схилах якого височіли мальовничі групи вишень, буків і дубів. (Вже видно, що ми на півночі Іспанії.)

Це був чоловік середнього віку, міцної статури, доброї постави, широкоплечий, рішучий у жестах, твердий у ході, грубуватий на обличчя, з відважним і живим поглядом, спритний попри свою помірну огрядність і (скажімо відразу, хоч це й передчасно) чудова людина, з якого боку на нього не глянь. Він носив одяг, притаманний заможним панам, що подорожують улітку: круглий капелюх, який через свою потворність зветься “грибом”, польові біноклі на ремінці та товсту палицю, що під час ходи слугувала йому, щоб відбивати терня, коли воно простягало свої гілки, повні гострих кігтів, аби вчепитися за його одяг.

Він зупинився і, оглянувши все коло обрію, здавався нетерплячим і неспокійним. Без сумніву, він не дуже довіряв точності свого маршруту й чекав, що трапиться якийсь селянин, який дав би йому добрі топографічні вказівки, щоб швидко й прямо дістатися до місця призначення.

— Не можу помилитися, — пробурмотів він. — Мені сказали перейти річку кладкою... так я й зробив. Потім — іти вперед, завжди вперед. Справді, он там, позаду мене, лишається те достойне містечко, яке я назвав би Брудоселом через щедрий запас багнюки на його вулицях і дорогах... Отже, звідси — вперед, завжди вперед (мені подобається ця фраза, і якби я мав герб, то не дав би йому іншого девізу) — я маю дістатися до славнозвісних копалень Сокартес.

Пройшовши чималий відтинок, він додав:

— Я заблукав, без сумніву, я заблукав... Ось тобі, Теодоро Гольфін, результат твого “вперед, завжди вперед”. Ці мужлани не знають ціни словам. Або вони хотіли насміятися з тебе, або й самі не знають, де ті копальні Сокартес. Велике гірниче підприємство мусить давати про себе знати будівлями, димарями, гуркотом

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ